

MELLEMTEKSTER / INTERTITLES

Præsten i Vejlbj (August Blom, DK, 1922).
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 13, p. 374-396

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Aug 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

1. Præsten i Vejby.
Skuespil i 5 Akter og en Epilog.
2. Skuespillet er bygget over Heinrich Heines klassiske
Novelle.

Sibrettelægningen ved
Valdemar Andersen
(Nordisk Films Kompagni)
3. Teenesættelsen ved Aug. Blom.
Fotograf: Louis Larsen.
4. Præstedatteren.
(Ingeborg Spangfeldt)
5. Det var Herredets nye Herredsfoged og Dommer, Hr. Erik Jørgensen,
der var paa Vej til Frøedgaarden. Han havde aldrig været paa
denne Egn før.....
(Herredsfogden.... Gunnar Tolnes)
6. - Jeg har set ham, Fader.... I kan ikke tænke Eder, hvor
fornem og mandig han saa ud!
(Præsten.... Viggo Wiehe)
7. - Maatte han nu snart komme i Besøg her....
8. - Ja, maatte han snart komme, lille Søster.... Og maatte
han flinks blive forelsket i den kære Mette Friest....
9. Herredsfogdens eneste Pægtning, - gamle Møster Gertud.
(Clara Schönfeldt)
10. - Du har Herren givet Dig Hus og Embede, og maatte Han nu
ogsaa give Dig en god Kone....
11. Præstens Datter i Vejby har en god Berømmelse af alle....
12. (Dagbog) uverdigen forfremmet til Herredsfoged og Dommer

Aeg 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

over dette Folk. Den store Verdens Dommer give mig Visdom,
Bekendtgørelse og Velsignelse til at bestyre saadant mit svære
Embedet!

"Hver Mands Dom kommer af Herren"

Ordrer. 29, 26

13. Den næste Dag kom der fremmede igaaude....
14. Det var den rige Morten Brüus fra Ingvorstrup.
(Peter Nielsen)
15. - Jeg tog ellers en Fedekalv med herhen, om Herredsfogden ikke vil
forsmaa.... Jeg har jo Raad til at vise mig gavmild....
16. - Og jeg har Raad til at renoucere paa slige Gaver!
17. Hr. Loren skulde have Kalven, ... han var jo Fader til den kønne
Jomfru Mette....
18. (Omhyggeligt skrevet Dokument)
Indskrivte Morten Brüus har ladet et Vandhul, som fra Ingvor-
strup løber over Lütankens - Individder Ole Andersens - Ager, tilkaste
med en Dæmning og ført Løbet videre over sin egen Jord.
(Lütanken bevarer sig)
19. Ja, den Pære var fuldt vel det Æble værd!
20. Brüusens Broder og villige Redskab, Niels, der tjener i Præstegaar-
den.
(H. Chr. Sorensen)
21. Jomfru Mette lod sig ikke se.... Broderen skulde rejse om Aftenen,
og der var mangt og meget at ordne og føre Tilbyen med....
22. - Jeg tog ellers en Fedekalv med herhen, om Præsten ikke vil forsmaa...
23. - I kunde da ogsaa vise mig en Villighed, Hr. Loren, om I vilde....
For jeg skal ikke fordølge, at Jomfru Mette jo længe har været i

Aug 1844 Præsten i Vejlbj (Gældende for Danmark)

mine Tanker...

24. Gerne saa jeg Eder som min Svigersøn, men min Fatter bør ogsaa have et Ord i denne Sag!
25. - Fader, I vil da ikke tvinge mig... ikke gøre Ederes Barm ulykkelig for Livet!
26. - I vil altsaa ikke gøre Ederes faderlige Skyldighed gældende!
27. - Min Hovv skal ramme ham, og Du skal staa mig bi dermed!

Ende paa 1ste Akt.

Præsten i Vejlbj

2^{den} Akt.

28. Om Aftenen drog Præstevonnen bort, og hans Suster gjorde ham Følge et Stykke Vej....
29. Den samme Aften havde Herredsfogden opsøgt den fattige Indsieder, med hvem Morten Brüus loa i Proces....
30. - Giver I mig Ederes Jaord, skal der intet ondt times Eder!
31. Den Aften holdt Hr. Loren Gjogør med en fiffsig Bonde, der vilde have Afslat paa sin Tiende.....
32. - Faderi maa intet^{vide}... Han har saa let til Vrede og vil maaske gøre en Ulykke paa Brüusen!
33. - Din gudsforgæende Sengespiger... lade Din Sjælesorger hen-synke i Armod, medens Du selv sidder og mædsker Dig der-hjemme.....!
34. - Nette, lad nu den brave Mand faa sig en Mellemmad og et godt Glas Øl!
35. Fra den Dag blev Herredsfogden en hyppig og velbet Gæst i Vejlbj Præste-

Neg 1844. Præsten i Vejlbj (Gældende for Danmark)

gaard....

36. - Den Dag er vel heller ikke fjern, da J faar Brug for min Tjeneste....
37. - Jeg mener.... det var vel heller ikke for tidligt, om J nu ogsaa tænkte paa at indtræde i den hellige Egtestand!
38. - Man kan se paa Dig, min Datter, at Du har staaet for Skorstenen....
Dit Ansigt er som et dryppende Blod!
39. En Aftenstund.... kort Tid efter.
40. - Giver min Fader mig til Eder, skal jeg ikke kunne tænke mig nogen større Lykke!
41. Hr. Søren arbejdede den Aften paa en Lignprædiken over en Mand, som paa en elendig Maade var kommen af Dage.... Men han kunde ingen passende Text finde.
42. - Den Karl har altid været mig imod.... Baade lad og stude sig er han.... og saa er han Broder til Büüsen....!
43. - Den eneste Text, der er faldet mig ind, er den græske Vismands:
"Pis ingen lykkelig, før han dør"... Men bruge en Hednings Sontens gaar jo ikke an....
44. - Det forekommer mig dog, at den samme Tanke findes udtrykt et Sted i den hellige Skrift.... men hvor.... hvor?
45. Hr. Søren fandt ikke den Text, han søgte, og var træt og nedslaaet, da han gik til Sengs.... Men ud paa Matten....
46. Den næste Morgen.
47. - Det piner mig stadig, at jeg endnu intet Udkast har faaet gjort til min Tale....

Aug 1844. Præsten i Vejlbj (Gældende for Danmark)

48. (Papir) "Pis ingen lykkelig for
hans Endeligt kommer"
Iyrach, det 11te Kapitel, 34te Vers.
49. - Hvad jeg ikke i vaagen Tilstand har kunnet finde, har aaben-
baret sig for mig i Drømme!... Anden Forklaring ser jeg ikke!

Slut paa 2^{den} Aft.
Præsten i Vejlbj.
3^{die} Aft.
50. Kort Tid efter stod Jægildet...
51. - I Dag giver jeg min Pige i hans Barm.... jeg overdrager ham min
kæreste Skat her paa Jorden, ... og maa han for alle Ting vere god
imod hende...
52. Efter Bordet blev dygfigt dattet...
53. - Ikke havde jeg troet, at jert Haandled var lige saa svart som
mit!
54. Spræet gemte ham paa sig.... Han havde sin Hensigt dermed...
55. Stogle Aftener efter afventede Præstens Datter utaalmodigt sin
Trolovedes Komme.... Der var sket noget, der gjorde hende ser
uroelig...
56. - Stills Brünis er forsvundet.... Fader er ganske nedslagen
og ilde til Mode, og jeg selv plaget af Anker og svære
Drømme!
57. - Det var i Forgaars.... Jeg havde sat Karlow til at grave i
Haven....
58. - Er jeg maaske stædt for en Podomester!
59. - Jeg skal slaa Din dorne Hund, til Du ligger død for mine Fødder!

Aug 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

60. - Præst kalder I Jer... men en Bøddelknægt og en Keltring er I!
61. - Siden da har ingen set ham... Om han ligger i Skjul paa Ingvorstrup eller hvor, ved jeg ikke.... Men jeg gør mig svare Samvittighedsnag....
62. Skadderens var allerede begyndt at gaa... og man ynkedes nu Niels Brünns, skønt man havde skøjet ham i levende Live....
63. - Der er dem, der siger, at Husbond har gjort en Ulykke paa ham... Han led ham jo ikke, og svært hidsig har han altid været....
64. - I ser mig snart i Fogedgaarden... For min stakkels Broder skal findes, om saa Hr. Preen skal grave ham op af Jorden!
65. - Ti har jo Lov og Ret i Landet... og en Morder kan ikke undgaa sin Straf, om han saa har Rigsraaden til Svigerwin!
66. Høje Dage svandt, og endnu havde Brünnsen ikke vist sig i Fogedgaarden....
67. Udgaar.
68. - I vil faa Ore af Eders Tid, Møder... Frynderne ere særdeles kenne.
69. - Disse gode Folk vil kunne vidne, hvorledes det forholder sig med min Broders Forsvinden!
70. - Hyrdeenken og hendes Datter har været Vidne til, at Præsten slog min Broder med en Spade, saa han laa død!
71. - Dette stemmer aldeles med Hr. Prens egen Beretning og beviser intet!... At Vidnerne ikke har set Karlen undvige skyldes, at de jo selv var løbet forinden!
72. - Det var Natten efter, at Niels Brünns var rømt....
73. - Og nu kræver jeg Prens Hjælp og Bistand til at faa undersøgt, hvad Præsten har gravet ned i sin Have!

Jeg 1844. Præsten i Vejlbj (Gældende for Danmark)

 Slut paa 3^{die} Akt.

 Præsten i Vejlbj.
4de Akt.

74. Med Klageren og Tidnerne i Følge drog Herredsfogden til Vejlbj Præstegaard....
75. - Folk siger, at I har dagen min Broder ihjel og gravet ham ned i Eders Have... Her kommer jeg med Herredsfogden for at lede efter ham!
76. - Gak ind og angst Jer ej!... Eders Fjende iler sin egen Fordervelse i Nøde!
77. - Jens Larsen, hvor var det, Isaa Præsten staa og grave?
78. - Det er Nielses Hat... Den kender jeg!... Grav... grav!
79. - Se, han rækker efter mig!... Ja, bi lidt, Broder Niels! Ham skal Du faa!
80. - Endnu lever En, som vel kan bringe min Uskyldighed for Dagen, og i Baand og Lænker vil jeg vente paa, hvad Han haver besluttet over mig!
81. Den ulykkelige Præst blev ført til Fængslet i Grenaa, hvor hans Datter fik Lov at pleje ham... Og nogle Dage efter fandt Thingsvidnet Ned....
82. Jomfru Nette, der var blevet tilbage i Grenaa, havde ikke kunnet udholde den pinefulde Uvished....
83. - Laa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord... jeg ved med mig selv intet andet, end hvad jeg allerede tilforn har bekendt!
84. - Jeg har tvende nye Kidner, jeg kræver afskørt!... De maa straks kunne være her!

Aug 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

85. - Lersom Gud ikke sender anden Oplysning i denne Sag, - hvad Dom vil I da fælde?
86. - Den mildeste Dom, som baade Gud og Kongen har afsagt, er Liv for Liv!
87. - Vil I da myrde min Fader... myrde Eders Pastemor!
88. - Ser I denne Fastensring... og erindrer I min ulykkelige Faders Ord: Jeg giver min Pige i Din Barm...
89. - ... Men I, I gennemborer min Barm!
90. - Tilgiv mig, allerkæreste Ven, tilgiv mig... Jeg ved jo, at I kun handler, som Eders tunge Pligt byder Eder!
91. - FINDER der ingen anden Frelse for ham, maa vi søge den i Flugten... Jeg har tilskrevet Eders Broder, og kommer han rettidig, kan han staa os bi dermed!
92. - Kend nu tilbage til Grenaa, - og tager Sagen et gunstigt Forløb, følger jeg Eders Fader derind!
93. - Det var Natten efter Hielses Rømning...
94. - Lad mig føre tilbage i mit Fængsel!... Der vil jeg tale med Eder!
95. - I kommer ikke alene, Fader... I kommer altsaa med godt Budskab!
96. - Hent mig nogle Draaber, mit hjerte Barm... mit Bryst smerter mig!... Siden skal Du faa alt at vide!
97. - For Eder, tilførn min Ven og nu min Dommer, skal jeg bekende en Brøde, som jeg uden for al Trivsel har begaaet uden dog at have sanselig Vished derfor!
98. - Adskillige Gange i mit Liv er det vederfaet mig, at jeg i drømmende Tilstand har foretaget mig Ting, jeg ikke var mig bevidst...

Aeg 1844 Træsten i Vejby (Gældende for Danmark)

99. Dette randt mig ihu under de to sidste Vidners Forklaring.

100. ... Jeg forstod, at Offeret for min uskyldige Viede maatte være falden død om i Krovan... at jeg i en saadan synderlig Tilstand havde søgt ham der, baaret ham hjem og gravet ham ned...

Slut paa 4de Aft.
Træsten i Vejby
5te Aft.

101. - Der er kun eet at gøre... I maa flygte... jeg skal staa Eder bi dermed!

102. - Nej, - min Død er retfærdig, og jeg flygter den ikke... Thi jeg haaber for Jesus Skyld, den skal vende mig en Indgang til et bedre Liv end dette!

103. - Lør mig, at I ikke vil slaa Haanden af min arme Datter... En Sludaders Barn kan I ikke øgle... men sørg for hende som en Fader!

104. - Ja... alt er forbi!... Han har bekendt... og han vil ikke flygte!

105. Dommen blev afsagt... det blev døden... Og den skæbnesvangre Dag oprandt, da.....

106. (Dagbog) Nu ved Daggry skal Dommen fuldbyrdes paa Ravnhøj; den frygtelige Dom, der skiller et Menneske ved Livet og tre foruden ved Livslystke og Lindsro. Solnen bliver stadig borte - Far vel mit Hjertes trolavede Brud. (Far vel for denne Verden)

107. (Dagbog) Jeg har meldt mig syg, - og syg til Legem og Sjæl er jeg da ogsaa. Men jeg tror, jeg uset vil nærme mig Ravnhøj, for det synes mig, der maa ske et Mirakel. En Præst - en Horder, nej, Gud den Almægtige maa (da lade komme for Dagen,).

Aeg 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

108. - Du tager I til Halsø Præstegaard og forbliver der... Min Vogn holder nede i Gaarden.....
(Halsøpræsten..... Hans Lynesen)
109. Ravnhøj.
110. - Fogter Eder for den opblumende Tiede, som let fører Menneskene mod Syndens Afgrund
111. -... Lader min Skabne være Eder et Eksempel, og jeg vil ikke lide en forsmædelig Død forgæves!
112. I Halsø Præstegaard var Patteren ved at tilberede den Ulykkeliges Jøndekklader.
113. En Times Tid efter nærmede en Rykter sig Halsø... Det var den henrettedes Søn....
114. I den tause Midnatstund jordes den døde uden for Krabenhusedøren til Halsø Kirke.....
115. - Far vel, min Hjerteven!... Jeg forlader Eder uden Sag, thi I gjorde kun Eders strenge Pligt!... Far vel! For vi to ses vel aldrig mere!
116. Hvor de to Pøskende drog hen, vidste hverken hvem eller nogen anden... Han troede, han aldrig skulde se dem mere, men Skabnen vilde det anderledes....
- Slut paa 5te Aft.
Præsten i Vejby.
Epilog.
117. Bar henrandt. Herredsfogden var blevet en ensom Mand.... En Oktober-nat, da hele Huset længst var gaaet til Ro, sad han bøjet over sin Dagbog....
118. Udenfor var det et Herrens Vejr....
- 119 (Dagbog) Om nogle faa Timer, naar det loder mod Dug, skal jeg gense hende, som Livet ubarmhjertigt har skilt mig fra. Jeg er vel den eneste,

Åeg 1844 Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

- der ved, at hun og Broderen hvert Aar paa deres ulykkelige Faders Fødsdag kommer og smykker hans Gravsten. (Ted et Tilfælde)
120. (Dagbog) Disse salige Øjeblikke, hvor vore Hænder mødes, og hvor hun vore Øjne taler, - denne fattige Lykke, der giver saa rige Minder! Hvor tydeligt staar ikke vort sidste Møde for mig.
121. - Far vel, min allerkæreste Ten... Bed for mig, som jeg altid indeslutter Eder i mine Bønner!
122. I den samme Time slæbte en dødsdød Vandringsmand sig ind i Fogedgaarden...
123. - Hvem jeg er? ... Man har kaldt mig Niels Brünis!
124. - Niels Brünis... Det var et grimt Navn! ... Saaledes hed ogsaa en, der blev slagen ihjel her omkring for Aar og Dage siden!
125. - Det var ikke saa godt, jeg havde døet dengang... Det har bekommet mig ilde, at jeg rømte ud af Landet!
126. - Det var altsaa ikke Jer, der blev fundet i Præstens Have! ... Ulyksalige Menneske, bekend Sandheden, eller jeg gør en Ulykke paa Jer!
127. - Min Broder, der hadede Præsten, havde tit og ofte sat mig op imod ham... Og den Dag, Husbond havde slaget mig med Spaden...
128. - Har nogen set Dig paa Vejen herhvid?
129. - Han holdt mig skjult paa Gaarden, og Natten efter stjal han Hr. Pørens Slaabrok og Nathue...
130. - Her er 100 Daler, og saa flyer Du ud af Landet og sætter aldrig Din Fod mere paa dansk Grund!

Neg 1844. Præsten i Vejby (Gældende for Danmark)

131. - ... Vi havde gravet Liget af en Selvmorder op, gjort det ukendeligt og iklædt det mine Klæder...
132. - Min Broder er død, har jeg hørt... men hvordan lever min gamle Husband? ... Kom han ellers i Forbød?
133. - For Eders Skyld maatte han lade sit Liv for Bøddlens Haand!... Og jeg var hans Dommer... Hans Blod besmitter mine Hænder!
134. - Han har I myrdet... mig har I gjort til Eders Medskyldige... og tre Menneskers Liv har I lagt øde!... Men Straffen skal komme over Eder... Liv for Liv lyder Dommen!
135. - Liv for Liv... hører I... Liv for Liv!
136. Rudeelig fornåm Niels Brüus, at den andens Tag i ham slappedes... Den frygtelige Bekendelse havde for Herredsfogden været som et knusende Slag, der nu langsomt lammede hans Hjerte...
137. (Dagbog, meget usikker Haand)
Niels Brüus lever, - har været her og bekendt. Gud Herren være mig naadig, - jeg har dømt en uskyldig! Mit Hjerte smærter mig, og hamrer i mit Bryst, som skulde det sprænges. Godt, at snart alt er forbi
138. Den gryende Dag jog Nvejret paa Flugt og bragte de to Løskende til Aalø Kirke...
139. - Fader er altsaa ingen Morder, og vi behøver ikke længere at skjule os for Menneskene!
140. De to hastede mod Fogedgaarden... I Præstedatterens Hjerte var et svagt Haab spiret frem... Tolde skulde maaske atter skinne over hendes Lykke...
141. - I ved, hvad der er sket...
142. - ... Og I hader mig ikke... udslætter ikke mit Billed af Eders Bryst,

Aug 1844 Præsten i Vejby (Guldende for Danmark)

fordi jeg dømte en uskyldig?

143. - Solen... den veldigviede Sol, der aldrig kommer til at skinne over vor Lykke...

144. - Og dog... min side Brud... maa I ikke græde... Gud skænker mig jo den evige Fred, og engang vil vi mødes for aldrig at skilles mere!

International Udgave
Lykkelig Slutning.

1. Præsten i Vejby
2. Skuepil i 5 Akter efter Heinrich Heine's klassiske Novelle, der er bygget over en virkelig Begivenhed.
Bearbejdelsen af
Taldemar Andersen.
3. Instruktør: Aug. Blom
Fotograf: Louis Larsen.
4. Præstens Datter i Vejby.
(Ingeborg Haugfeldt)
5. Det var Skedets unge Herredøged og Dommer, Hr. Erik Sørensen, der var paa Vej til Fogedgaardens...
(Gunnar Tolnes)
6. - Jeg har set ham, Fader... I kan ikke tænke Eder, hvor fornem og mandig han saa ud!
(Præsten... Viggo Wiehe)

Aug 1844. Præsten i Vejby (Lykkelig Slutning)

7. - Maatte han nu snart komme i Besøg her....
8. - Ja, maatte han snart komme, lille Søster... Og maatte han sluttes Blive forhielt i den kønne Mette Quist....
9. Om Eftermiddagen kom der fremmede i Gaarde.... Men det var den rige Herbonde, Morten Brünns fra Ingvornstrup, der kom...
(Peter Nielsen)
10. Brünnsens Broder og villige Redskab, Niels, der tjener i Præstegaarden.
(H. Chr. Brünnsen)
11. Frønsfru Mette lod sig ikke se.... Broderen skulde rejse om Aftenen, og der var mangt og meget at ordne og føre Tilsyn med....
12. - Jeg tog ellers en Tæskkalv med herhen, om Præsten ikke vil formaa....
13. - I kunde da ogsaa vise mig en Villighed, Hr. Loren, om I vilde.... For jeg skal ikke forditte, at Frønsfru Mette jo længe har været i mine Tanker....
14. - Gerne saa jeg Eder som min Fjergerson, men min Datter bør ogsaa have et Ord i denne Sag!
15. - Fader, I vil da ikke tvinge mig... ikke gøre Eders Bavn ulykke-
lig for Livet!
16. - I vil altsaa ikke gøre Eders faderlige Myndighed gældende?
17. - Min Hævn skal ramme ham, og Du skal staa mig bi dermed!
18. Om Aftenen drog Præstevonnen bort, og hans Løster gjorde ham Følge et Stykke Vej....
19. - Giver I mig Eders Jaord, skal der intet ondt times Eder!
20. Den Aften holdt Hr. Loren Opgør med en fiffsig Bonde, der vilde have Afslut paa sin Tiende....

Aeg 1844. Præsten i Vejby (Lykkelig Slutning)

21. - Fader maa intet vide... Han har saa let til Tiede og vil
 maaske gøre en Ulykke paa Bruusen!
22. - Din gudeforgaaende Pengepung... lade Din Galesorger hensyn-
 ke i Armod, medens Du selv ridder og mødsker Dig derhjemme...!
23. - Nette, lad nu den brave Mand faa sig en Mellemmod og et
 godt Glas Øl!
- Ende paa 1ste Aet.
 Præsten i Vejby
 2^{den} Aet.
24. Fra den Dag blev Herredsfogden en hyppig og velbet Gast i Vej-
 by Præstegaard.....
25. - Den Dag er vel heller ikke spm, da J faar Brug for min Tjeneste.
26. - ...Jeg mener... det var vel heller ikke for tidligt, om J nu ogsaa
 tænkte paa at indtræde i den hellige Egteband!
27. - Man kan se paa Dig, min Datter, at Du har staadt for Skerste-
 nen... Dit Ansigt er som et dryppende Blod!
28. En Alleenstund... kort Tid efter.
29. - Giver min Fader mig til Eder, skal jeg ikke kunne tænke
 mig nogen større Lykke!
30. Hr. Loren arbejdede den Aften paa en Ligprædiken
 over en Mand, som paa en elendig Maade var kommen
 af Dage....
31. - Den Karl har altid været mig imod... Baade lad og
 studsig er han... og saa er han Broder til Bruusen...!
32. - Den eneste Tekst, der er faldet mig ind, er den græske Fismands
 "Pis ingen lykkelig, for han dør"... Men bruge en Hednings Sen-
 tens gaar jo ikke an....

Neg 1844 Præsten i Vejby (Lykkelig Slutning)

33. - Det forekommer mig dog, at den samme Tanke findes udtrykt et Sted i den hellige Skrift... men hvor... hvor?
34. - Jeg giver min Pige i Eders Barm, - og maa I for alle Ting være god imod hende!
35. Hr. Loreu fandt ikke den Tekst, han sigte, og var træt og nedslaaet, da han gik til Sings... Men ud paa Matten....
36. Den næste Morgen
37. - Det piner mig stadig, at jeg endnu intet Udkast har faaet gjort til min Tale....
38. (Papir) „Er ingen lykkelig, før hans Endeligt kommer“
Sprach, det 11te Kapitel, 34te Vers.
39. - Hvad jeg ikke i vaagen Tilstand har kunnet finde, har aabenbart sig for mig i Drømme!... Anden Forklaring ser jeg ikke!
40. Aagle Aftener efter afventede Præstens Faldet utaalmodigt sin Trolovedes Komme.... Der var sket noget, der gjorde hende sær urolig.
41. - Niels Bräuus er forsvunden.... Fader er ganske nedslagen og ilde til Mode, og jeg selv plages af Anelser og svære Drømme!
42. - Det var i Forgaars... Jeg havde sat Karlen til at grave i Haven...
43. - Jeg skal slaa Din dorne Hund, til Du ligger død for mine Fødder.
44. - Præst kalder I Jer... men en Bøddelmagt og en Keltring er I!
45. - Siden da har ingen set ham... og jeg gør mig svære Samvittighedsnag....
46. Men Skadderøven var allerede begyndt at gaa....
47. - Der er dem, der siger, at Husbond har gjort en Ulykke paa Horn... Han led

Aug 1844. Præsten i Vejlbj (Lykkelig Slutning)

ham jo ikke, og svært hidrig har han altid været...

48. - I ser mig snart i Fogedgaarden... For min stakkels Broder skal findes, om saa Hr. Pöien skal grave ham op af Jorden!
49. - Vi har jo Lov og Ret i Landet... og en Morder kan ikke undgaa sin Straf, om han saa har Rigsaarden til Frigensöm!
50. Og allerede den næste Dag...
51. - Disse gode Folk vil kunne vidne, hvorledes det forholder sig med min Broders Forsvinden!
52. - Hyrdekenen og hendes Sætter har været Vidne til, at Præsten slog min Broder med en Spade, saa han laa død!
53. - Dette stemmer aldeles med Hr. Pöiens egen Beretning!... At Vidnerne ikke har set Karlen undvige skyldes, at de jo selv var løbet forinden!
54. - Det var Natten efter, at Niels Brünis var rømt...
55. - Og nu kræver jeg Rettens Hjælp og Bistand til at faa undersøgt, hvad Præsten har gravet ned i sin Have!

Ende paa 2^{den} Akt.

Præsten i Vejlbj
3^{die} Akt.

56. Med Klageren og Vidnerne i Følge drog Herredsfogden til Vejlbj Præstegaard...
57. - Folk siger, at I har slagen min Broder ihjel og gravet ham ned i Eders Have... Her kommer jeg med Herredsfogden for at lede efter ham!
58. - Gak ind og ængst Jer ej!... Eders Gjende iler sin egen Jordens velse i Møde!

Aeg. 1844.

Præsten i Vejby (Lykkelig Lutning)

59. - Det er Nielses Hat... Den kender jeg!... Grav... grav!
60. - Se, han rækker efter mig!... Ja, bi lidt, Broder Niels! Lavn skal Du få!
61. - Endnu lever Du, som vel kan bringe min Uskyldighed for Dagen, og i Brand og Lænker vil jeg vente paa, hvad Han haver besluttet over mig!
62. Den ulykkelige Præst blev ført til Fangslet i Kjøbstaden, hvor hans Fatter fik Lov at pleje ham... Og nogle Dage efter fandt Thingsvidnet Ida...
63. Jomfru Melle, der var blevet tilbage i Byen, havde ikke kunnet udholde den pinefulde Uvished...
64. - Laa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord... jeg ved med mig selv intet andet, end hvad jeg allerede tilforn har bekendt!
65. - Jeg har tvende nye Vidner, jeg kræver afhørt!... De maa straks kunne være her!
66. - Dersom Gud ikke sender anden Oplysning i denne Sag, - hvad Dom vil J da falde?
67. - Den mildeste Dom, som baade Gud og Kongen har afsagt, er Liv for Liv!
68. - Vil J da myrde min Fader... myrde Eders Fæstemø!
69. - Ser J denne Fæstersring... og erindrer J min ulykkelige Faders Ord: Jeg giver min Sige i Din Barm...
70. - ... Men J, J gennemborer min Barm!
71. - Tilgiv mig, allerkereste Ven, tilgiv mig... jeg ved jo, at J kun handler, som Eders tunge Sligt byder Eders!
72. - Findes der ingen anden Frelse for ham, maa vi søge den i Fangten.
Jeg har tilkrevet Eders Broder, og kommer han rettidig, kan han staa

Aeg 1844. Præsten i Vejby (Lykkelig Slutning)

os hi dermed!

73. - Vend nu tilbage til Byen, - og tager Sagen et gunstigt Forløb, følger jeg Ederes Fader derind!
74. - Det var Natten efter Nielses Rømning...
75. - Lad mig føre tilbage i mit Fængsel!... Der vil jeg tale med Eder!
76. - I kommer ikke alene, Fader... I kommer altsaa med godt Budskab!
77. - Hent mig nogle Draaber, mit hjerte Barn... mit Bryst smerter mig!... Lidet skal Du faa alt at vide!
78. - For Eder skal jeg nu bekende en Brøde, som jeg uden for al Tvivl har begaaet uden dog at have sanselig Fisket derfor!
79. - Afskillige Gange i mit Liv er det vederfaaret mig, at jeg i drømmende Tilstand har foretaget mig Ting, jeg ikke var mig bevidst...
80. - Dette raandt mig ihu under de to sidste Vidners Forklaring...
81. - ... Jeg forstod, at Offeret for min ustyrlige Vrede maatte være falden død om i Skoven... at jeg i en saadan synderlig Tilstand havde søgt ham der, baaret ham hjem og gravet ham ned...
- Ende paa 3^{die} Akt.
Præsten i Vejby.
 4de Akt.
82. - Der er kun eet at gøre... I maa flygte... jeg skal staa Eder hi dermed!
83. - Nej, - min Død er retfærdig, og jeg frygter den ikke.....

Aug. 1844 Præsten i Vejby (Ulykkelig Slutning)

84. - Lov mig, at I ikke vil slaa Haanden af min arme Datter.... En Mordaders Barn kan I ikke agte.... men sørg for hende som en Fader!
85. - Ja.... alt er forbi!... Han har bekendt... og han vil ikke flygte!
86. Dommene blev afsagt.... det blev Døden. Og den skabnesvangre Dag oprandt, da.....
87. (Dagbog) Nu ved Dagry skal Dommene fuldbyrdes, - den frygtelige Dom, der skiller et Menneske ved Livet og tre fouden ved Livslykke og Linderø. Lønnen bliver stadig borte. - Far vel mit Hjertes to-Lovede Brud. (Far vel for denne Verden)
88. (Dagbog) Jeg har meldt mig syg, - og syg til Legem og Sjæl er jeg da ogsaa. Men jeg tror, jeg uset vil nærme mig Ravnhøj, for det synes mig, der maa ske et Mirakel. En Præst - en Morder, nej, Gud den Almægtige maa (da lade komme for Dagen,)
89. - Nu tager I til Aalsø Præstegaard og forbliver der.... Min Tegn holder nede i Gaarden.....
(Aalsøpræsten.... Hans Lynescu)
90. Pletterstedet....
91. I Aalsø Præstegaard var Datteren ved at tilberede den Ulykkeliges Jordeklæder.....
92. En Times Tid efter nærmede en Ryster sig Aalsø.... Det var den henrettedes Søn....
93. I den tause Midnatsstund jordes den døde uden for Taalenshus-døren til Aalsø Kirke.....
94. - Far vel, min Hjerteven!... Jeg forlader Eder uden Nag, thi I gjorde kun Eders strenge Pligt!... Far vel! For vi to ses vel aldrig mere!
95. Hvor de to Løskende drog hen, vidste hverken han eller nogen anden.... Han troede, han aldrig skulde se dem mere, men Skabnen vilde det anderledes....

Jeg 1844 Præsten i Vejlbj (Lykkelig Slutning)

Ende paa 4de Aft.

Præsten i Vejlbj
5te Aft.

Epilog.

96. Aar henrandt. Herredsfogden var blevet en ensom Mand... En Oktober nat, da hele Huset længst var gaaet til Ro, sad han bøjlet over sin Dagbog...
97. Udenfor var det et Herrens Vejr....
98. (Dagbog) Om nogle faa Timer, naar det lider mod Dag, skal jeg gerne hende, som Luvet ubarmhjertigt har skillt mig fra. Jeg er vel den eneste, der ved, at hun og Broderen hvert Aar paa deres ulykkelige Faders Fødsdag kommer og smykker hans Gravsten. (Ved et Tilfælde)
99. (Dagbog) Disse salige Øjeblikke, hvor vore Hænder mødes, og hvor kun vore Øjne taler, - denne fattige Lykke, der giver saa rige Minder!... Hvor tydeligt staar ikke vist sidste Møde for mig.
100. - Far vel, min allerkjæreste Ven... Bed for mig, som jeg altid indeslutter Eder i mine Bønner!
101. I den samme Time stæbte en dødetræt Vandringsmand sig ind i Fogedgaarden....
102. - Hvem jeg er?.... Man har kaldt mig Niels Brüüs!
103. - Niels Brüüs.... Det var et grimt Navn!.... Saaledes hed ogsaa en, der blev slagen ihjel her omkring for Aar og Dag siden!
104. - Det var ikke saa godt, jeg havde døet dengang.... Det har bekommet mig ilde, at jeg rømte ud af Landet!
105. - Det var altsaa ikke Jer, der blev fundet i Præstens Have!....

Aug 1844. Præsten i Vejby (Ulykkelig Slutning)

Ulykkelige Menneske, bekend Landheden, eller jeg gør en Ulykke paa Jær!

106. - Min Broder, der hadede Præsten, havde tit og ofte sat mig op imod ham. Og den Dag, Husband havde slået mig med Spaden. . . .
107. - Har nogen set Dig paa Vejen herhid?
108. - Han holdt mig skjult paa Gaarden, og Natten efter stjal han Hr. Lorens Laabrok og Stathue. . . .
109. - Her er 100 Daler, og saa flyer Du ud af Landet for bestandig!
110. - . . . Vi havde gravet Liget af en Selvmorder op, gjort det ukendeligt og iklædt det mine Klæder. . . .
111. - Min Broder er død, har jeg høit. . . . men hvordan lever min gamle Husband? . . . Kom han ellers i Fortræd. . . ?
112. - For Ederes Skyld maatte han lade sit Liv for Bøddlens Haand, - og jeg var hans Dommer!
113. - Han har I myrdet. . . . og tre Menneskers Liv har I lagt øde! . . . Men Straffen skal komme over Eder. . . . Liv for Liv lyder Dommen!
114. - Liv for Liv. . . . hører I. . . Liv for Liv!
115. (Dagbog, meget usikker Skrift) Gud være mig naadig, - jeg har dømt en uskyldig! . . . Niels Bruus lever, - har været her og bekendt. Den Elendige brugte sin Kniv imod mig, og jeg forbløder vel, om jeg ikke snart. . . .
116. Den gryende Dag jog Uvejret paa Flugt og bragte de to Pøskende til Halsø Kirke. . . .
117. - Fader er altsaa ingen Morder, og vi behøver ikke længere at skjule os for Menneskene!

Meg 1844 Præsten i Vejby (Lykkelig Slutning)

118 De to hastede mod Fogedgaarden... I Præstedatterens Herte var Haabet spiret frem!... Nu var der jo intet, der skille hende fra ham, hun elskede....

119. - Fred, hvad der er sket....

120. -... Og I hader mig ikke.... udsletter ikke mit Billed af Eders Bryst?

121. - Skyerne spredes, og Solen faar Magt, den velsignede Sol, der nu atter skal skine over vor Lykke....

Tysk

Der Pfarrer zu Vejby (Egen)

Tjænsksk

The Vicar of Vejby (Egen)

The hand of fate (London)

Fransk

Le pasteur de Vejby

Spansk

Norsk

Svensk